

I, c. 422-423

Ἰωσήφ

(Τορνόβου) 18 αἰ.

ὑπὸ Manetini περιγράφεται ἐνδ' ἀνωτ., ἐν συμπληρώματι, κωδίζ
ἐν Μιχαήλ, τοῦ 17-18 αἰ. (presso Don G. Meccati, Dott. dell' Am-
bos.).

ὑπὸ στοιχείου 1 (φ. 1-8^ο): «ἐντερος ἀπολογία, καὶ πρὸς δια-
λαλήν ἀφορώσα διὰ στίχων ἀπλῶν, εἰς τὴν δεινὴν συνοφάνειαν ὅπου
ποιεῖ καὶ ἡμῶν τὴν ὀρθοδόξων τῆς νέας ῥώμης, ἢ ῥωμαϊκῆς ἐκκλη-
σίας· δεῖ δηλαδὴ εἰμεστέν αἰρετικοί, ὥστε οἱ παλαιοὶ ἐκείνοι οἱ
ἄδελφοι: [Ἰ]ωσήφ τοῦ πρώτου τορνόβου εἶναι πόνημα:»

Ἀρχ. Δὲν εἶναι οὐδ' εὐρίσκειται χειρότερον παλαιά.

Τελ. καὶ μάλλον τὴν μαδοκινὴν τῆς δόσεως πατὰ δυν.

ΑΘΗΝΑΝ

Εἰς τὸ τέλος διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς: «ἀποκριθεὶς εἰς φίλον φίλιν ἐξωμώ-
σαντα, ἀζιώσαντα χάριν: ὡς περ ἐγνώρισα ἐγὼ τὴν περὶ αὐτοῦ σου καὶ
ἐπὶ τῆς αὐτοῦ, ἔφη γινώσκεις καὶ ἐγώ, τὴν ἐμὴν διμαίαν παρανομήν,
τῆς αἰτιώσεως καὶ ἀποδοῦ τὸ λοιπὸν ἔρρωσο».

ὑπὸ στοιχείον 2 (φ. 9-17): «Διὰ τὴν ἐνωθιν τὴν ἀνατολικήν με
τὴν δυτικὴν ἐκκλησίαν»